Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 63 | JERSEY CITY and NEW YORK, | TUESDAY, APRIL 2, 1996 | CENTS 75 ЦЕНТІВ | ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК | ВІВТОРОК, 2-го КВІТНЯ 1996 р. | Ч. 63. РІК CIII

РУХ ЗАСУДЖУЄ ДІЇ КПУ

Київ (Р. Р.). — Тут у середу, 27-го березня, Центральний провід Народного Руху України закликав провести всеукраїнське опитування щодо ставлення населення до діяльности Комуністичної Партії України.

В оприлюдненому зверненні керівники Руху інформують, що домагатимуться заборони діяльности КПУ, яка докладає зусиль, щоб зірвати прийняття конституції з метою знищення української державности.

Автори звернення мають намір домагатися позбавлення депутатських мандатів і притягнення до відповідальности членів КПУ, які домагаються затвердження в новій конституції основних положень про відновлення СССР, перетворення України на союзну республіку і ліквідацію української державности.

НРУ закликає ухвалити нову конституцію, у якій слід закріпити основи української державности та національної ідеї. Рух висловив готовість на всіх форумах, зібраннях і в засобах масової інформації робити все для якнайшвидшого прийняття нової конституції України.

Пікетують Міністерство Освіти

Київ (Р. Р.). — У середу, 27-го березня, будинок Міністерства Освіти пікетували учні професійно-технічних шкіл та їх вихователі. Всі вони вже з вересня 1995 року не отримували ні стипендій, ні платні.

Врешті перед міністерством зібралося біля 4,000 пікетувальників з гаслами, у яких вимагали виплати боргу студентам і вчителям. Кілька сотень учнів заповнили коридори міністерства, вимагаючи зустрічі з міністром Освіти Михайлом Згуровським, який так і не появився.

Врешті учні залишили коридори і продовжували скандувати перед будинком. Згодом М. Згуровський таки вийшов і домовився про переговори з представниками пікетувальників.

Висилають миротворчий контингент до Славонії

Київ. — Верховна Рада України вирішила послати у контрольовану сербами східню Славонію 500 вояків, які служитимуть у складі миротворчих сил ООН, повідомили 25-го березня засоби масової інформації.

Український контингент базуватиметься біля Вуковара і матиме у своєму розпорядженні, згідно з Міністерством Оборони України, 11 танків і 16 гелікоптерів.

Рішення було прийнято, незважаючи на те, що депутати-комуністи виступали проти.

„Наша присутність на Балканах обов'язкова, бо саме там справжні наші інтереси", — переконував комуністів Борис Олійник, голова Комісії Верховної Ради у міжнародних справах і зв'язках з СНД. Він також закликав депутатів не забувати про слов'янський фактор „тим більше, що наш контингент в колишній Югославії мав справді високий авторитет".

Юрист-міжнародник і голова Комісії з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Володимир Буткевич переконував депутатів, що Україна має виконувати свої міжнародні зобов'язання щодо присутности на Балканах.

Доповіді зробили також заступник міністра закордонних справ Володимир Хандогій і заступник міністра оборони генерал-полковник Володимир Собков.

Україна вже розмістила біля 500 вояків-миротворців в Хорватії і 500 в Боснії у складі миротворчих військ НАТО.

Президент Франції прийняв запрошення відвідати Україну

Київ (Р. Р.). — У середу, 27-го березня, Пресова служба Президента України повідомила, що на ім'я Леоніда Кучми надійшов лист від президента Франції Жака Ширака.

У листі Ж. Ширак повідомив, що із задоволенням приймає запрошення відвідати Україну з офіційною візитою.

Згідно з повідомленням Пресової служби Президента України, президенти України і Франції також матимуть змогу додатково зустрітися в Москві 20-го квітня, де має відбутися нарада з питань Чорнобиля з участю керівників держав „великої сімки". До вирішення питань з ядерної безпеки запрошено й Україну, що, на думку Ж. Ширака, має велике значення. Це сприятиме поглибленню партнерства між Україною і „великою сімкою".

Оскільки Франція буде головувати на нараді, то Ж. Ширак пообіцяв зробити все можливе для сприятливого вирішення питання надання допомоги Україні з метою закриття ЧАЕС.

Міжнародна Амнестія зацікавилася смертними вироками в Україні

Київ (Р. Р.). — У четвер, 28-го березня, газета „Дейлі-Експрес" повідомила, що Міжнародна Амнестія має намір провести власне розслідування, як в Україні стоять справи з виконанням смертних вироків.

Як відомо, міністер юстиції Сергій Головатий проголосив, що на виконання смертних вироків тут буде накладено вето. З цим не погодився генеральний прокурор України Григорій Ворсінов.

Отримавши повідомлення, що смертні вироки в Україні виконуються, Міжнародна Амнестія вирішила відрядити в Україну експертів і провести розслідування цієї проблеми.

Офіцери знущалися над підлеглими

Київ (Р. Р.). — У четвер, 28-го березня, газета „Кієвскіє Вєдомості" розповіла про те, що військовий суд Запорізького гарнізону судить офіцерів полку „Гепард" з військових формувань особливого призначення Міністерства Внутрішніх Справ України.

Іншого, старшину Сергія Винового, вже засуджено за знущання і торутурування та хабарництво. Старшина цього елітарного полку бив своїх вихованців руками, ногами і нагайками, труїв газом, знущався, вимагаючи хабарів.

Все почалося з того, що одної ночі із навчально-го роти полку особливо-го призначення втекло 12 сержантів. Цим зацікавилася військова прокуратура і невдовзі старшину С. Винового арештували. Довідавшись, що тиран уже за ґратами, проти нього почали давати свідчення інші йому підлеглі.

Суд встановив, що С. Виновий за півроку викрав у вояків понад 5,000 пачок цигарок на суму 43 млн. крб., 80 кілограмів звичайного і 50 кілограмів прального мила. Коли йому потрібні були гроші, він скликав молодших командирів і оголошував, яку суму треба зібрати.

Військовий суд Південної військової округи засудив С. Винового до сімох років виправно-трудових таборів посиленого режиму з конфіскацією майна. Офіцери, які „не помічали", що твориться в роті, отримали догани. Старшина С. Виновий під час слідства заявив, що нагородженим ділився з начальством, але цього довести не вдалося. Вищі офіцери подали скаргу до суду на С. Винового за наклеп.

Дивно, що суд не позбавив С. Винового військового звання.

Конґрес пішов на вакації

Вашінґтон. — В кінці минулого тижня законодавці розійшлися на двотижневі вакації, так і не дійшовши до згоди щодо бюджету. Відомо, що 1996 фінансовий рік почався ще 1-го жовтня і держава півроку боргує сама в себе. Вже 12 разів Конгрес голосував за додаткове фінансування, тричі проголошувалися бюджетні кризи і двічі мільйони державних службовців мали примусові вакації.

За минулий тиждень обидві палати Конгресу надіслали президентові Клінтонові декілька проєктів, прийнятих за ініціятивою республіканців. Серед проєктів є пропозиції докорінно змінити програму федерального субсидіювання фармерів, надати Адміністрації право на постатейне вето, коли мова йде про видатки, збільшити на 600 блн. дол. можливу межу державної заборгованости і створити пакет допомоги для дрібних підприємств. На стіл Президента ліг також проєкт політично популярного закону, який дозволяє пенсіонерам заробляти більше, не гублячи при цьому соціяльних пільг. Майже всі проєкти дослівно переповідали пропозиції, висловлені республіканцями в їхньому маніфесті „Контракт з Америкою".

На думку експертів, законодавці-республіканці добре вибрали час заатакування Білого Дому. Якщо президент Б. Клінтон підпише ці проєкти, то натрапить на гостру критику з боку демократів, а якщо не підпише, то республіканці звинуватять його в тому, що Президент нехтує інтересами народу заради вузьких політичних цілей.

Новий союз може посилити відосередні тенденції в Росії

Київ. — Об'єднання Білорусі з Росією сприятиме розпадові самої Російської Федерації. Таку думку висловив один представник Міністерства Закордонних Справ України, згідно з повідомленням УНІАР 28-го березня.

У складі нової держави, сказав він, Білорусь отримає скоріше всього статус „федеративної республіки" (бо Росія — федеративна держава) з деякими привілеями у порівнянні з іншими республіками Російської Федерації. Це може підштовхнути до децентралізаційних процесів у межах Росії, оскільки такий статус Білорусі викликатиме незадоволення в інших суб'єктів РФ, які цими привілеями не наділені.

Однак представник МЗС наголосив, що „після підписання 2-го квітня 1996 року союзної угоди із РФ Білорусь втратить найголовніше — суверенітет".

Хаджибейський лиман наповнився до критичного рівня

Одеса (Р. Р.). — Рівень води на дамбі Хаджибейського лиману досяг 202 сантиметри, а якщо вода підійметься на 210 сантиметрів, то вона піде через край.

В останні дві доби за вказівкою керівництва області тут поспішно робляться нові насипи, у вразливих місцях накладено 8,080 мішків з піском, навезено 15,000 тонн глини, 420 тонн каміння, 870 кубічних метрів залізобетонних конструкцій, 780 фундаментальних блоків і водночас відмачано 9,513 кубометрів води. І все ж одесити не можуть спати спокійно, бо існує небезпека повені.

Проголошено нагороди Антоновичів

Вашінґтон. — Фундація Омеляна і Тетяни Антоновичів повідомляє, що літературну нагороду Антоновичів 1995 року надається Романові Федоріву за роман „Єрусалим на горах", а наукову нагороду Антоновичів надається Михайлині Коцюбинській за видатну працю в галузі українського літературознавства.

Фундація також подає до відома, що за великі досягнення і видатні заслуги для української науки і культури у відродженні Києво-Могилянської Академії надається Вячеславові Брюховецькому.

Б. ЄЛЬЦИН НАМАГАЄТЬСЯ ПРИПИНИТИ ВІЙНУ В ЧЕЧНІ

Москва. — Намагаючись ще перед червневими виборами припинити для всіх дуже непопулярну війну в Чечні, президент Росії Борис Єльцин у неділю, 31-го березня, виступив з телевізійною промовою, в якій заявив, що негайно припиняє головні військові дії в Чечні. У коментарях до репортерів засобів масової інформації після своєї промови Б. Єльцин також зазначив, що він погодиться на мирні переговори з генералом Джохарем Дудаєвим. Крім того він також пообіцяв, що „зможе надати Чечні більше автономії, як будь-якій іншій російській республіці, цього ми не боїмося зробити". Своїми обіцянками Б. Єльцин хоче переконати виборців, що він пробує все можливе, щоб припинити цю жорстоку війну в Чечні, котра за час свого 15-місячного існування вже коштувала 30,000 жертв.

Коментатор російської телевізії Євгеній Кісєлов завважив, що це досі найбільш сильне передвиборче потягнення Б. Єльцина у справі Чечні. Він щоправда в останніх двох тижнях робить інші передвиборчі заходи —без зупину підкреслює важливість президентського становища, почав виплачувати заробітні платні робітникам, які вже не були плачені місяцями, а також підписав дуже близькі економічно-торговельні договори з трьома колишніми республіками СССР.

Одначе все це ніяк не переконує ані громадян Росії, ані чеченців. Ніхто не має довір'я до слів і обіцянок Б. Єльцина, бо, незважаючи на заяву, російські літаки та гелікоптери дальше безнастанно бомбардували південну Чечню, а повстанці відкинули зі зневагою обіцянки президента Росії та приобіцяли боротися до загину.

Запалено олімпійський вогонь

Атени, Греція. — Минулої суботи, 30-го березня, у давній Олімпії на грецькому півострові Пельопоннез запалено вогонь Олімпіяди, яка відбудеться в американському місті Атланті, Джорджя.

Згідно з традицією, цю церемонію щоразу проводиться там, де в 776 році до нашої ери започатковано Олімпійські Ігри. Теперішня церемонія була, крім того, ювілейною, оскільки перша новітня Олімпіяда відбулася в Атенах у 1896 році.

В присутності Першої лейді З'єднаних Стейтів Америки Гіллярі Клінтон, заступника міністра культури Греції в питаннях спорту Андреаса Фураса, представників Міжнародного олімпійського комітету, Організаційного комітету Олімпійських Ігор в Атланті і Грецького олімпійського комітету, а також понад 3,000 глядачів на давньому стадіоні в Олімпії в небо злетів білий олімпійський прапор з п'ятьма кільцями, а відтак під звуки американського та грецького гимнів, американський і грецький прапори. Запалений вогонь бігуни пронесуть етапами до Атланти.

Відбудуться вибори депутата

Вашінґтон. — Згідно з законом України про вибори народних депутатів, 7-го квітня ц. р. проводитимуться вибори народного депутата України в Артемівській виборчий округ ч. 1 Києва. У зв'язку з цим в амбасаді України в ЗСА, а також в генеральних консулятах України в Ню Йорку та Чікаго утворено дільничні виборчі комісії.

Громадяни України, які знаходяться в ЗСА і які згідно з законами України мають виборче право, можуть взяти участь у голосуванні в приміщеннях виборчих дільниць під такими адресами: Embassy of Ukraine, 3350 M. Street N. W., Washington, D. C. 20007, Tel.: (202) 333-0606;

Consulate General of Ukraine in Chicago, 10 E. Huron Street, Chicago, Ill. 60611, tel.: (312) 642-4388;

Consulate General of Ukraine in New York, 240 E 49 Sreet, New York, N. Y. 10017, tel.: (212) 371-5690.

Час для голосування встановлено від 7-ої год. ранку до 8-ої год. вечора за місцевим часом. При голосуванні виборці повинні мати при собі паспорт громадянина України.

В Україні

УРЯД ДОПОМАГАЄ

ЧЕРНІВЦІ. — З резервного фонду Кабінету Міністрів України виділено 200 блн. крб. для проведення протизсувних заходів у Чернівцях. Голова Чернівецької Обласної Державної Адміністрації Іван Гнатишин зазначив, що це перша частина із суми, призначеної Урядом на ліквідацію кризової ситуації в місті. Всього виділено 1 трильйон 170 блн. крб. Гроші підуть на спорудження укріплень у місті.

ВИМАГАЮТЬ ВЕТО НА ЗАКОН ПРО РЕКЛЯМУ

КИЇВ. — Керівники засобів масової інформації звернулися до Президента України Леоніда Кучми з проханням накласти вето на закон про рекляму, ухвалений Верховною Радою 5-го березня. Законом заборонено реклямувати тютюнові вироби та алькогольні напої та встановлено 15-відсотковий податок на розповсюджувань реклями. На думку керівників засобів масової інформації, закон нанесе великої шкоди виданням і поставить під сумнів їх існування.

ВНОСЯТЬ ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО СПІРНИХ СТАТТЕЙ ПРОЄКТУ КОНСТИТУЦІЇ

ХАРКІВ. — Ректор Національної юридичної академії ім. Ярослава Мудрого, член Конституційної комісії Василь Тацій вважає, що конституцію має ухвалити Верховна Рада. Він радить спірні положення проєкту основного закону, зокрема про розмежування уповноважень між гілками влади, власність на землю тощо, віднести конституцією до інших законів, які будуть прийняті пізніше. Це, на думку В. Тація, приспішило б розгляд конституції і не „заганяло б суспільство в глухий кут".

МІЖНАРОДНА НАРКОМАФІЯ ДІЄ В УКРАЇНІ

КИЇВ. — Міністер внутрішніх справ України Юрій Кравченко, виступаючи 27-го березня на міжнародній конференції „Европейське співробітництво в боротьбі з міжнародною злочинністю та тероризмом", повідомив, що вже цього року викрито чотири випадки перевезення через територію України кокаїну та героїну, загальною вагою 30 кілограмів. Минулого року, за словами міністра, була завезена також зброя в Україну із-за кордону. Число злочинів скоєних чужоземцями за останні п'ять років, зросло в дев'ять разів.

УКРАЇНА ГОТОВА РОЗВИВАТИ ВІДНОСИНИ ІЗ СОЮЗОМ БІЛОРУСІ ТА РОСІЇ

КИЇВ. — Міністерство Закордонних Справ України поширило заяву, у якій сказано, що Україна готова розвивати на загальновизнаних міжнародних засадах відносини з майбутнім білорусько-російським союзом. Україна, як незалежна держава, готова до взаємовигідної співпраці, але принципово виступає проти спроб відновити в будь-якій формі Совєтський Союз. Невтральна держава Україна поважає суверенне право народів обирати форму державного буття і саме під цим кутом зору вона розглядає наміри двох держав створити союз.

В АМЕРИЦІ

У ЧЕТВЕР, 28-ГО БЕРЕЗНЯ, президент Билл Клінтон на окремій церемонії в Білому домі повідомив, що як один із засобів боротьби зі злочинністю та наркоманією у публічних мешканевих комплексах впроваджується процедуру — за один промах дана людина втрачає мешкання. Президент підкреслив, що цей засіб застосовано для того, щоб охоронити понад три мільйони мешканців у публічних житлових масивах ЗСА.

ЗГІДНО З НАЙНОВІШИМИ дослідами проведеними вашінгтонською організацією з питання здоров'я, у ЗСА є понад 13,000 лікарів, яких звинувачено у серйозних помилках некомпетентности, невідповідній лікарській поведінці та інших непрофесійних потягненнях. Всі вони в той чи інший спосіб були попереджені про можливі наслідки такої поведінки стейтовими чи крайовими медичними спілками. Одначе більшість з них є дальше практикуючими лікарями та лікують пацієнтів. Опублікowаний поіменний звіт згаданих 13,012 лікарів зі зазначенням, що менше як одну третю з них вдалося не допустити до дальшого практикування їхнього фаху, бо закони є дуже відмінні в окремих стейтах.

У СВІТІ

СЕНАТ КОЛЮМБІЇ одноголосно прийняв рішення щодо втручання амбасадора З'єднаних Стейтів Америки Майлса Фречетта у внутрішні справи цієї південноамериканської країни і запропонував президентові Колюмбії Ернесто Самперові вжити заходів, спрямованих на заміну керівника американської дипломатичної місії. Сенатори вважають неприпустимим висловлювання М. Фречетта про „надмірну закритість" парляментарної комісії, яка розстежує звинувачення на адресу президента і правлячої Ліберальної партії у використанні фондів наркомафії в передвиборчій кампанії.

В ЯПОНІЇ розпочато виготовлення пральних машин, які працюють без пральних порошків та різних хемічних речовин. Білизну очищують три антибактерійні диски, а вони у собі мають особливі керамічні частинки, які генерують у воді іонізований кисень. Диски вбивають стафілококів, кишкову паличку та інші хвороботворні бактерії. Білизна переться у звичайній чистій воді, після прання одяг не втрачає кольору, нічим не пахне і не містить ніяких подразнюючих шкіру хемікалій, які переходять на неї з порошкових залишків. Керамічної начинки для дисків вистачає на два роки, а її вартість — 50 дол.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.
Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Передвиборчі нути міжнародного тріо

Як завжди, в Америці передвиборча кампанія у році президентських виборів стає такою вагомою політичною подією, що всі інші, навіть важливі, справи стають другорядними. Одначе справа самогубних терористичних актів в Ізраїлі, здійснених членами палестинської організації Гамас, була вміло розголошена засобами масової інформації та викликала неабияке заворушення серед американських політиків, до президента Билла Клінтона включно. Тут він виявився неабияким політичним стратегом, бо в дуже короткому часі зумів зорганізувати вершинну зустріч керівників 27 держав світу, які публічно засудили терористичні акції гамасівців проти Ізраїля.

Метою зібраних керівників у курортному місті Шарм Ель Шік в Єгипті, за очевидною спонукою Президента ЗСА, було в першу чергу морально підтримати прем'єр-міністра Ізраїля Шімона Переза та палестинського провідника Ясіра Арафата в їхніх намаганнях мирного співіснування. Нічого в тому дивного, бо, мабуть, мало залишилось таких особистостей, котрі підтримували б тероризм, вбивства невинного цивільного населення, хоча такі ж терористичні акції ірляндської ІРА у Лондоні, і також з кривавими наслідками, не викликали подібної реакції. Зустріч — хоча й символічна у практичному розумінні, все ж таки зібрала державних мужів із 14 арабських країн, які разом з іншими спромоглися спільно піднести вгору у дружнім потиску долонь руки з прем'єр-міністром Ізраїля Шімоном Перезом, що кілька місяців тому, мабуть, було б неможливим.

У всьому тому вияві символічних жестів і політичного маневрування в ім'я замирення на Близькому Сході вирізнялися лідери трьох держав — Америки, Ізраїля та Росії, яких спільною ниткою в'яже важливе питання майбутности їхніх країн, узалежнене від переобрання кожного з них на становища, що їх сьогодні займають у своїх країнах — президентів і прем'єр-міністра. Присутність кожного з них на згаданій вершинній зустрічі, без сумніву, є вагомим політичним кроком і вказує на політичну вироблєність кожного зокрема.

Для президента Билла Клінтона у цьому виборчому році ця заініційована ним зустріч не тільки здобуде голоси американців жидівського походження, але також підкреслить набутий ним політичний досвід у справах закордонної політики, з чого він не мав надто добрих оцінок. Сьогодні озброєний бодай частинними успіхами в Гаїті, Боснії та Близькому Сході, Б. Клінтон для пересічного американського громадянина представляє вмілого політика, над кандидатурою котрого варто застановитись у близьких виборах.

Для Шімона Переза, який з віцепрем'єра, через злощасне вбивство прем'єр-міністра Ізраїля Їцака Рабіна таки власним жидівським фанатиком, змушений був тимчасово очолити уряд Ізраїля, ця вершинна зустріч була важливим визнанням міжнародної спільноти, що він прямує правильним шляхом. Шляхом, що його разом з Ї. Рабіном він промощував у напрямку майбутнього мирного співжиття ізраїльтян з палестинцями та замирення взагалі на Близькому Сході. Незадовго, у червневих виборах, населення Ізраїля матиме змогу підтримати або відкинути політику мирного співжиття, пропоновану Ш. Перезом і його попередником Ї. Рабіном, що за це переконання заплатив життям. Підтримка ЗСА та інших країн міжнародної спільноти буде для Ш. Переза допоміжним чинником і дасть до зрозуміння, що проти насильства і тероризму твориться сильний спільний фронт.

Для президента Росії Боріса Єльцина теж важливо, щоб його співвітчизники бачили, яку повагу має саме він, Б. Єльцин серед провідних країн міжнародної спільноти. Б. Єльцин мусить ще до виборів, які також мають відбутися в червні , переконати своїх виборців, що тільки його політика економічних реформ, переходу до ринкової економіки та взаємоповаги до інших незалежних держав є правильною для майбутнього Росії. Серед існуючої атмосфери ностальгії за втраченим СССР і блудних націоналістичних кличів, підтримка міжнародної спільноти для їхнього президента може бути впливовим фактором.

Тому і не дивно, що це міжнародне тріо, може й не свідомо, спромоглося на те, щоб підтримати один одного, зокрема в очах своїх виборців. Напричуд, серед зовсім відмінних мелодій цих трьох країн, все ж таки можна було відчути спільну передвиборчу нуту.

Анатолій Гороховський

МІЦНІЮТЬ ЗВ'ЯЗКИ МІЖ ДВОМА КРАЇНАМИ

Інтерв'ю з амбасадором України в Ізраїлі Олександром Майданником.

Напередодні від'їзду до Єрусалиму на 6-ий Міжнародний конґрес журналістів генеральний консул України в Чикаґо Віктор Кирик порадив мені при нагоді зустрітися з амбасадором України в Ізраїлі Олександром Майданником, окрім того просив передати від нього привіт і побажання колезі успіхів на новій високій дипломатичній посаді.

Так воно і сталося. Коли закінчився всесвітній форум засобів масової інформації, я приїхав до Тель Авіву і на одній з тихих вулиць, неподалік від національної консерваторії, побачив чепурний будинок амбасади України, увінчаний синьо-жовтим прапором.

О. Майданник люб'язно запросив мене до кабінету, в якому найперше я побачив державний прапор України та портрет Президента Леоніда Кучми.

Секретарка почастувала нас кавою, смачними тістечками, і наша бесіда, яка тривала понад дві години, почалася. Лише інколи термінові телефонні дзвінки відволікали мого співрозмовника на кілька хвилин, але ця обставина не позначилася на розмові, яка, висловлюючись мовою, прийнятою в офіційних повідомленнях, проходила в дусі відвертости та взаєморозуміння.

Найперше від імени читачів газети „Свобода" я поздоровив О. Майданника з призначенням його на посаду керівника української дипломатичної установи в Ізраїлі.

— Я дуже вдячний за сердечні привітання і добрі побажання, — сказав у відповідь амбасадор. — Хочу запевнити, що докладу всіх сил і знань для того, щоб успішно виконати покладені на мене обов'язки.

— Як відбулася церемонія вручення вірчих грамот президентові Ізраїля Езерові Вайцманові?

— Все відбувалося у відповідності до загальноприйнятого протоколу. Оркестра, в якій грають наші земляки, майстерно виконала державний гимн України, а потім, після певних формальностей, відбулася розмова з президентом. Він виявив великий інтерес до подій, що відбуваються в Україні, цікавився, як складаються відносини з Росією та З'єднаними Стейтами Америки.

Езер Вайцман підтвердив запрошення Президентові України Л. Кучмі відвідати його країну з державною візитою. Гадаю, що візита відбудеться в цьому році.

Між іншим, президент Ізраїля сказав, що його батьки походять з Полтави і він має велике бажання побувати в рідних місцях. Цю поїздку глава держави плянує здійснити в наступному році. Моя дружина, яка була присутня на цій розмові, теж походить з Полтавщини, і президент приділив їй кілька хвилин.

— Нині, на мій погляд, доречно згадати, що естафету ви перейняли від першого амбасадора України в Ізраїлі Юрія Щербака.

— Саме про це я збирався сказати, та ви мене випередили. Із Юрієм Щербаком мене пов'язує багатолітня дружба. Відверто скажу: вважаю його своїм наставником і вчителем, багато корисного навчився, працюючи поруч з ним. Нас доля звела в міністерстві охорони навколишнього середовища, яке він очолював, а я був там начальником управління закордонних зв'язків. З першого дня спільної роботи між нами встановилися добрі відносини, які з часом міцніли. Юрій Щербак першим поздоровив мене з призначенням на посаду посла, надіславши з Вашінґтону пам'ятну для мене вітальну телеграму.

— А тепер просив би вручити „вірчі грамоти" нашим читачам, які хочуть знати, хто та людина, якій доручено представляти Україну в Ізраїлі?

Народився я в 1956 році в Миронівці Київської области, за національністю українець. Батька свого не пам'ятаю: мені було три роки, коли він помер. Мати за фахом бібліотекар, тепер на пенсії. Закінчив я факультет міжнародних відносин і міжнародного права Київського університету ім. Т. Шевченка. Деякий час працював на одній з катедр факультету, захистив кандидатську дисертацію. Потім став оглядачем, згодом керівником групи оглядачів республіканського телебачення.

В амбасаді працюю від 1992 року, був радником з політичних питань, тимчасовим повіреним у справах України, а від 19 січня цього року — амбасадором.

Моя дружина Світлана — журналіст, працювала в київських газетах та на телебаченні.

Амбасадор України в Ізраїлі О. Майданник (справа) та журналіст А. Гороховський.

— Засоби масової інформації світу багато пишуть про події, які відбуваються в Ізраїлі. Чи можете ви, пане амбасадоре, коротко охарактеризувати цю країну з техніко-економічного боку?

— Треба відверто сказати, що Ізраїль — це потенційний науково-технічний та економічний лідер Близького Сходу. Цю державу називають своєрідним містком у треті країни, де вона має доступ до ринків збуту та до банківського кредиту. Все це об'єктивно працює на зближення наших країн і виводить відносини в ранґ особливого партнерства. Тому то ми намагаємося робити все, щоб зміцнювалися зв'язки між нашими державами, щоб більш ефективними стали економічні стосунки.

— Наведіть, будь ласка, принаймні, один приклад, який свідчив би про те, що співробітництво з Ізраїлем сприяє розвиткові економіки України?

— В Ізраїлі відсутні поклади нафти і ґазу. В той же час ця країна має технічні засоби, з допомогою яких можна вести ефективні пошуки енерґоносіїв. І це вже робиться в Чернігівській та Полтавській областях, на площах, визнаних у свій час безперспективними. І це ще не все. Згідно з укладеною угодою, компанії, які займаються розвідкою ґазу і нафти, мають право на одержання певної частки енерґоносіїв, коли почнеться їх водобуток. Вони продаватимуть її Україні не за доляри, а за національну валюту.

Хотів би навести ще два приклади. Йдеться про спільний проєкт, спрямований на модернізацію і продаж у треті країни українських літаків АН-72 П, які пристосовані для морського патрулювання. Окрім того, передбачається на літаки, куплені в Чехії, ставити новітні українські двигуни і продавати їх. Вже підписано контракт на поставку Таїляндові вдосконалених літаків, загальна вартість яких — 40 мільйонів долярів.

Окремо варто сказати про спільні українсько-ізраїльські підприємства. Нині їх понад сорок і всі вони виготовляють продукцію, яка вкрай необхідна Україні. Велике значення матиме втілення в життя спільного проєкту спорудження в районі Мертвого моря підприємства для виробництва магнію з використанням української технології та обладнання. Коли завод стане до ладу, він даватиме 1/14 всього світового виробництва магнію.

— Відомо, що плянується економічний трикутник, який створять Америка, Україна та Ізраїль. Чи не могли б ви докладніше про нього розповісти?

— Почну здалека. В техніці трикутник вважається найстійкішим і найміцнішим з'єднанням. Ця закономірність в певній мірі і при певних умовах може бути застосована і в економічних стосунках, коли йдеться, скажімо, про укладання взаємовигідної угоди між трьома партнерами, в даному разі між ЗСА, Україною та Ізраїлем. Хочу відразу застерегти, що це не військовий союз і він не спрямований проти якихось інших держав. Найперше йдеться про спільні зусилля, призначені для ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи. Вже зроблено перший крок в цьому напрямку, а саме: Америка виділила півтора мільйона долярів і на ці гроші науковці Хайфського технічного інституту обладнають новітніми приладами лябораторії, які на терені України виявлятимуть у жінок пістряк грудей. Хворих лікуватимуть українські та ізраїльські спеціялісти.

— А між тим цікаво було б довідатися, як поліпшення відносин між двома країнами сприяє зростанню товарообігу?

— Красномовно про це свідчать такі показники: в 1992 році товарообіг складав 6 млн. долярів, у 1993 році він збільшився до 33, в 1994 р. зріс до 57.5, а в минулому році становив 100 млн. долярів. Ось така динаміка. Ці показники могли б бути значно вищими, якби Верховна Рада України ратифікувала торговельно-економічну угоду, укладену між нашими країнами.

В даний час посольство працює над підготовою угоди про запобігання подвійного оподаткування. Повинен сказати, що справа ця важка, адже податкове законодавство однієї держави відрізняється від іншої. Наше завдання полягає в тому, щоб зістикувати їх, знайти механізм поєднання, взаємного врахування.

— Чи залучаються ізраїльські фірми, скажімо, до вирішення житлової проблеми в Україні?

— І в цій галузі є добрі приклади. У Вінниці компанія „Ієгуда Йоні" веде будівництво житлового масиву за власною технологією. Там буде відсутнє звичне для нас парове опалення, інші санітарно-технічні пристрої, які нерідко взимку, під час великих морозів, виходять з ладу. На будинках стоятимуть сонячні батерії, а в стіни будуть вмонтовані електронагрівачі. Нову квартиру можна придбати за невелику платню в кредит на 10 років.

В тому ж мікрорайоні, про який ведеться мова, ізраїльтяни на прохання мера Вінниці пана Дворкіса, до речі, жида, безкоштовно споруджують діягностичний центр і поліклініку.

— Якщо вже ми заговорили про будівельні справи, то варто було б згадати українців, які приїздять в цю країну на заробітки.

— Ізраїль залучає щорічно не сезонні сільськогосподарські і будівельні роботи багато іноземців, зокрема румун, турків, вихідців з Таїлянду. Останнім часом з'явилися і українці, які зарекомендували себе добрими спеціялістами, дисциплінованими і чесними людьми. Спочатку були деякі складности в цій справі, однак тепер все набуло цивілізованих форм. Ми знаємо кожного прибулого українця, де він працює, в яких умовах живе, коли йому належиться повертатися додому. В разі потреби надаємо співвітчизникам необхідну допомогу.

За нашими даними, нині в країні працюють понад 1000 українських будівельників. Вважаємо, що найближчим часом їх кількість зросте до трьох тисяч, або навіть більше.

— Відомо, що до Ізраїля приїхала велика кількість еміґрантів — вихідців з України. Чи має амбасада контакти з ними, а також з українсько-жидівськими організаціями, які існують в цій країні?

— За десять останніх років з України сюди прибуло понад 300 тисяч осіб. З багатьма з них ми зустрічаємося на вечорах, фестивалях та інших імпрезах. Еміґранти охоче приймають нас, просять виступати українською мовою. Без перебільшення можу сказати, що це наша опора в Ізраїлі, земляки підтримують створення спільних підприємств, допомагають налагоджувати економічні та культурні стосунки.

Плідно працює асоціяція вихідців з України, яку очолює колишній киянин Моня Лайнер, великим другом амбасади є Яків Сусленський, який впродовж 17 років очолює створену ним спілку. З його допомогою багатьом українцям, які в роки Другої світової війни рятували жидів від фашистських катів, присвоєно почесне звання „Праведник світу".

Не можу не відзначити асоціяції українознавців, керовану проф. Московичем, він, єдиний в Ізраїлі, є зарубіжним членом Національної Академії Наук України.

— Їдучи на зустріч з вами, я прочитав у російськомовній газеті „Вести" вістку, яка закінчується такими словами: „Керівник українського МВС, який перебував з візитою в Ізраїлі, заявив Моше Шахалеві (міністер поліції — А. Г.), що справа жида Звягільського, який вкрав гроші, наносить шкоду жидівській громаді України і пореко-

(Закінчення на стор. 3)

Ліда Корсун

Г. Кульчицька — феномен вродженого таланту

Ганна Кульчицька, „Орнамент Трипільської культури і українська вишивка XX ст.". Львів, 1995, 72 стор. і 45 стор. кольорових додатків.

Всім відома істина: з талантом треба родитися. Але, як правило, вживаємо це визначення щодо людей відомих — визначних вчених, письменників, мистців, інших діячів культури. Говоримо і про талант хлібороба, куховара, секретаря, тобто людини, що має надзвичайні здібності в сфері своєї щоденної праці. Рідші випадки, коли звичайна людина проявляє кілька талантів несподіваного сполучення. Тоді ми можемо назвати такі випадки феноменом. Думаємо, що не помилимось, коли це визначення застосуємо до автора рецензованої книжки Ганни Кульчицької з Чикаґо.

Ганна Кульчицька.

Фото Ліди Корсун.

Ганна Кульчицька (з дому Кіт) народилася на Самбірщині. Народилася з талантом художника-дизайнера та вишивальниці. Найяскравіший спомин її дитинства — це коли вона шестирічним дівчам буквально викрала (батьки чомусь не дозволяли) голку з кольоровими нитками, на цілий день сховалась в курнику і почала „малювати" на шматку тканини свій перший авторський узір.

Ця одна, але полум'яна пристрасть залишилась на все життя. Вивчала мистецтво моделювання в Німеччині, куди забрали на примусову працю і де почала більш серйозно займатися вишивкою. Це стало і її професією і творчістю одночасно тут, в Америці, зокрема в Чикаґо, де проживає від 1953 року. Вона освоїла і застосовує в своїй 40-річній практиці абсолютно всі способи існуючої на Україні техніки народної вишивки: хрести, гладь, мережка, а також давно забуті там, невживані, відновлені нею т. зв. прикріп, поверхниця, різноманітні стіби, в т. ч. старинний городенківський та ін.

Вона стала не просто мисткинею-вишивальницею, яких є багато серед українських жінок, а автором, творцем нових, або вдосконалених нею узорів на основі вивчення і застосування орнаментів археологічних знахідок на території України всіх часів, починаючи з неоліту, особливо Трипільської культури та всіх пізніших.

І тут Г. Кульчицька проявляє свій другий вроджений талант — талант дослідника (якщо ми навіть замість визначення „наукового" вживемо „аматор" — суть не міняється). Звернувшись в силу свого творчого підходу до улюбленої справи до археології та історії, захопилась ними і витратила на їх вивчення 12 років. Простудіювала понад 40 серйозних наукових джерел, використовуючи університетські, публічні, приватні бібліотеки Америки, читаючи літературу на англійській, німецькій, слов'янських мовах. До слова, для порівняння довелося ознайомитись і з єгипетською, японською, китайською культурою. Відштовхнувшись від орнаментів української народної вишивки різних реґіонів України і порівнюючи їх з орнаментами предметів археологічних знахідок, вона переконується, що українська культура сягає в глибину віків, набагато давнішу, ніж прийнято це вважати більшістю істориків, що українська культура починається десь з середньовіччя. Як і безпідставні дискусії (на жаль, вони подекуди прориваються навіть на наукових форумах) про приналежність нам Трипільської культури.

Зібравши, усвідомивши і проаналізувавши цей колосальний матеріял, Г. Кульчицька не змогла не поділитись з іншими результатами своєї подвижницької праці. Це привело до думки видати популярну книгу — своєрідний реферат з історії прадавніх українських культур, яка сьогодні і пропонується на суд і користання читачів під назвою „Орнамент Трипільської культури і українська вишивка XX ст.".

Книжка являє собою короткий опис 32 культур, свідчення яких винайдено на території України, починаючи від Модленської доби палеоліту (25—8 тисячоліть тому) і закінчуючи Сарматською та Зарубинецькою (III—II ст. до Христа). „Я не мала на думці писати праісторію українського народу. Моєю метою було запізнатись з творчістю і мистецтвом наших прапредків і їхньою культурою. Це моя аматорська праця", — пише автор у вступі до книжки. І лише дивом дивуєшся, як людина, що не закінчувала університетів (згідно зі штампованим мисленням, ніби вони дають „право" на наукове дослідження), самоосвітою здобула знання, з якими може арґументовано дискутувати з професорами-істориками.

Редактор і упорядник книги, член Спілки письменників України Валерій Трипачук у своєму поетичному вступі до книги „Чари і таїна краси", нагадуючи, що в українській давній історії багато неясного, справедли-

(Закінчення на стор. 4)

Шевченківське свято в Пармі

З рамени УЗО Клівленду, в неділю, 17-го березня, 1996 року о год. 3:30 по полудні, в залі Українського православно-го собору Св. Володимира в Пармі, Огайо, відзначе-но Шевченківські рокови-ни, які пройшли з вели-ким успіхом. Свято від-крив голова УЗО, мґр Ва-силь Ліщинецький, який привітав присутніх священиків обох віроісповідань, преподобних сестер, чисельно зібрану публіку та молодь. У своєму короткому слові він торкнувся різних періодів життя України, та згадав про нашого великого генія Тараса Шевченка, його неперевершені письменницькі і малярські таланти, його великі задуми і пророцтва, які повинні бути для нас дороговказом в житті, а зокрема для наших молодих душ і сердець.

З черги мішаний хор „Дніпро" під дириґентурою Оксани Боднарчук та акомпаньяменті Ляриси Чернецької відспівав „Заповіт", до слів Т. Шевченка і муз. К. Стеценка. Замість доповіді юна пара Орися Кулик і Богдан Келлер, учні Рідної Школи, напереміну читали про Шевченкове дитин-ство і юність у світлі його поетичної творчості. Цитували уривки з його поезій, „Мені 13-ий минало я пас ягнята за селом", а також говорили про його бідне і нужденне життя, в кріпацтві та злиднях. Дальше про його студії в Петербурзі та про те, як він збуджував національну свідомість в народі. Потім про шлях заслання в Сибір та безмежну тугу за волею і Україною. Тоді Шевченко писав, „Караюсь, мучусь, але не каюсь". Помер Шевченко, маючи тільки 47 років. Леся Українка писала про Шевченка, що „він викресав народній, великий і палкий вогонь, якого досі не було". Дальше в програмі виступали учні школи українознавства, Т-ва „Рідна Школа". Вступ до поеми Шевченка „Гамалія" рецитували учні ІІ-ої кляси, в особах: Олена Вільшанецька, Християн Дубас, Татіяна Задойна, Богдан Келлер, Любомира Кордуба, Наталія Кострик та Орися Кулик. Вони гарно вив'язалися зі свого завдання. Потім хор від 2-ої до 6-ої кляси, біля 50 дітей, під дириґентурою Анни Келлер і фортепіяновому супроводі Ляриси Чернецької виконав чотири пісні, „Поклін Тобі, Тарасе", муз. М. О. Гайворонського, „Зацвіла в долині", слова Шевченка, муз. А. Філіпенка, „Тече вода", слова Шевченка, муз. А. Філіпенка і „Ой єсть в лісі калинонька" — укр. народна пісня. Дириґентці цього дитячого хору А. Келлер належиться спеціяльне признання за її не тільки дириґентські таланти, але що є також добрим педагогом з великою дозою терпеливості та що вона зуміла в молодих дитячих серцях викресати та видобути стільки духових і музичних вартостей. А. Келлер своїми добірними рухами рук і мімікою вчувалася в дух поодиноких пісень і прямо співала разом з дітьми. Опісля Андрій Глабше, учень 6-ої кляси зачитав з переконанням уривок із поеми Т. Шевченка: „Сон", а знову Василь Рабосюк, учень 2-ої кляси, продеклямував бравурно: „Було колись в Україні", із вірша Т. Шевченка „Іван Підкова". Дальше Михась Міґелич, учень 4-ої кляси відважно та ви-разно продеклямував уривки з поеми Т. Шев-ченка „Іржавець". Треба при цьому згадати, що старші хористи, як і діти та багато слухачів, були зодягнені в естетичні народні строї та що виконавці порушалися на сцені здисципліновано і зорганізовано. Рій „Соняшників" СУМА в Клівленд–Парма, у своїх одностроях прорецитували вірш Ганни Черінь: „Батько нашого народу". Ліна Василина та 8 хлопців і дівчат зі школи Св. Йосафата під проводом А. Завадівської і Д. Федорів рецитували збірно про „Життєвий шлях Тараса Шевченка". На кінці першої частини програми, з рамені школи українського танцю „Каштан", біля 20 дітей (хлопці і дівчата), в гарних строях відтанцювали вдало народний танець „Козачок", під проводом Віки Кілярської та при акомпаньяменті акордеону. На початку другої частини програми, голова УЗО мґр. Ліщинецький згадав про заходи і пляни мішаного хору „Дніпро", вшанувати 10-ліття чорнобильскої аварії в Україні, вже в квітні 1996 року. Далі в ході програми учні школи ім. Т. Шевченка при українському православному Соборі Св. Володимира в Пармі виступили з такими точками: Ганя Боднар, учениця 2-ої кляси деклямувала „Садок вишневий", а Саша Лаврентович, учень 2-ої кляси уривок із поеми Т. Шевченка „Тополя". 9 учнів Максим Лаврентович, Дженіфер Вайтед, Михайло Кошкалда, Андрій Палащенко, Маріяна Сіра і Ярина Сіра та інші зачитували уривки з поеми Шевченка „Наймичка". Опісля 10 бандуристів і бандуристок зі школи гри на бандурі ім. Григорія Китастого, зі своїми провідниками: д-ром Олегом Махлаєм, керівником, д-ром Ігорем Махлаєм, адміністратором та Надею Тарнавською, учителькою, відіграли композицію на бандурах, в'язанку шевченківських пісень, обрібка д-ра М. Фаріона. Гриць Самійленко, молодий бандурист, відспівав при власному акомпаньяменті на бандурі, „Думи мої", обрібки А. Ревуцького. Дальше Соня Капустянська, сопрано відспівала з чуттям пісню „Оранта Марія".

Виступ дитячого хору

Фото: А. Стасюк

Пластунки з куріня ім. княгині Ольги, Таня Кравс — зв'язкова, давали індивідуально вияснення до прозірок. „Автопортрет" — малюнки Т. Шевченка. На кінці програми знову мішаний хор „Дніпро", під дириґентурою О. Боднарчук, та при дуже ефективному акомпаньяменті Лариси Чернецької, відспівав 2 пісні „Зоре моя вечірняя" і могутню „Реве та стогне", до слів Шевченка, музика Давидовського. Дальше хор „Дніпро" вже під дириґентурою А. Келлер і при тому самому акомпаньяменті відспівав три пісні: „Думи мої", слова Шевченка і муз. Е. Козака, „Сонце заховалось", слова Д. Млаки, муз. Людкевича і кінцеву: „Садок вишневий коло хати", до слів Шевченка, муз. Б. Вахнянина.

На закінчення хористи і ціла заля відспівали український славень „Ще не вмерла Україна". Хочу відзначити, що твори та глибокі і віщі думки нашого великого генія Т. Шевченка є все актуальними, а спеціяльно в цей критичний час встановлення нашої молодої держави. Вони, наче цей „Євшан зілля" вливають в наші серця духову наснагу та віру кращого майбутнього.

Д-р Володимир Боднар

Дитячий церебральний параліч здає свої позиції

Ім'я львівського лікаря Володимира Козявкіна, який вперше у світі розробив і впровадив у практику нові методи лікування дитячого церебрального паралічу, відоме нині далеко за межами України. Вперше на американському континенті про його успіхи в справі лікування цієї дуже небезпечної хвороби, яка досі вважалася невилікованою, розповіла в минулому році „Свобода" в трьох числах газети під назвою „Володимир Козявкін — лікар від Бога".

Як і належало сподіватися, ця публікація викликала велике зацікавлення серед лікарів та інших медичних працівників, які займаються цією проблемою. Батьки дітей, прикутих важкою хворобою до ліжка, або до інвалідного візка, а їх, на жаль, є чимало, відразу же стали шукати можливости скористатися з послуги лікаря-новатора. І це цілком закономірно, адже хворі, потрапивши до рук Володимира Козявкіна, одержують справжній шанс прожити здорове і щасливе життя.

Незабаром нюйоркська радіостанція WMNB, яка мовить на всю Америку, присвятила досягненню українського лікаря майже годинний репортаж. А слідом за нею до регабілітаційного центру „Еліта", який очолює лікар-феномен, прибули з Німеччини працівники національної телекомпанії і зняли фільм присвячений здобуткам українського лікаря. Між іншим, цю програму передавали по цілій Європі, її бачили мільйони людей.

Д-р В. Козявкін

З досягненнями Володимира Козявкіна ознайомлена принцеса Діяна, яка очолює міжнародну організацію, що надає допомогу дітям, що страждають від церебрального паралічу. На початку цього року в Ню Йорку їй було вручено нагороду за активну діяльність в цьому напрямку. Можна сподіватися, що її зацікавить методика лікування хвороби, яку розробив наш земляк.

Цими днями я, як автор згаданої вище публікації, подзвонив до Львова і попросив В. Козявкіна розповісти, що нового сталося в його житті за останні півроку. Ось, що він мені сказав:

— Новин багато, кожен Божий день спов-нений ними. І все ж головна подія сталася 14-го лютого цього року. В цей пам'ятний для мене день, відбувся захист дисертації, над якою я працював впродовж довгого часу.

Захист відбувся у Харківському науково-дослідному інституті неврології та психіятрії, очолюваний Петром Волошиним — вченим із світовим ім'ям, до речі обраного членом Нюйоркської академії наук. Опоненти, а також вчені, які прибу-ли з республік колишньо-го Совєтського Союзу позитивно оцінили мої дослідження і рекомендували широко їх впровадити в практику медичних установ.

Таким чином я став першим в Україні доктором наук в галузі лікування дитячого церебрального паралічу.

За минулий час довелося побувати в кількох країнах Західньої Европи, де виступав з доповідями про нові методи лікування хвороби, яка робить дитину інвалідом на все життя.

Тепер я готуюсь до двох міжнародних конґресів, які мають відбутися в цьому році в Англії та Італії. В плянах цих форумів передбачені мої доповіді.

Від імені читачів газети та від себе особисто я поздоровив д-ра Козявкіна з великим успіхом в його науковій діяльності, побажав нових осягів на ниві служіння людям.

На закінчення бесіди Володимир Козявкін попросив нагадати читачам, що його особистим представником у ЗСА є Олена Філіпчук, яка мешкає у Чикаґо. З усіх питань, пов'язаних з лікуванням дитячого церебрального паралічу, слід звертатися до неї на число телефону (847) 635-6424.

Анатолій Гороховський

В Україні

„Прийдіть, діти, до Ісуса"

Катехизація дітей і молоді у церквах чи в школах тепер не новина. Катехизують священики, катехити, студенти духовних семінарій. Але новиною є те, що до цієї праці на Божому Винограднику в Україні прилучаються семінаристи, які вчаться і проживають за межами України.

Курс катехизації на Львівщині проводив студент Папської колеґії св. Йосафата (Рим) Теодор Чабала — українець за походженням, мешканець ЗСА. Перебуваючи влітку м. р. у с. Сороки Львівські, де парохом є о. Роман Кравчик. Теодор навчав Божого слова дітей, підготовив їх до першого св. Причастя. Дітям на зайняттях було дуже цікаво, бо вивчили ще й багато катехитичних ігор та пісень. Допомагала у проведенні катехизації студентка Львівського Університету ім. Франка Наталя Галас.

І ось наступило довгоочікуване свято. Діти, одягнені в білий святковий одяг, зібралися на Святій Літургії, під час якої злучилися з Ісусом, прийнявши перше у своєму житті св. Причастя.

Парох церкви св. Богоявлення о. Роман, діти, їхні батьки і всі парохіяни села були дуже вдячні Теодорові, який свій вільний час присвятив для проповідування Божого слова дітям.

Нехай Господь Бог благословить майбутнього священика Теодора Чабалу у праці на Христовій ниві!

Леся Мартин
„Христос Наша Сила"

Міцніють...

(Закінчення зі стор. 2)

мендував позбутися колишнього віцепрем'єра". Що ви скажете на це повідомлення?

— Я був присутній на зустрічі з Шахалем і повинен сказати, що на ній про Звягільського мова на йшла. Говорити про людину як про злочинця можна лише після рішення суду. Вважаю, що не можна рубати з плеча, а треба спокійно розібратися в цій справі. Звягільський не робив в Ізраїлі антиукраїнських заяв, навпаки, говорив, що йому не байдужа доля України, що мріє повернутися, хоче займатися депутатською діяльністю. Особисто із Звягільським я не зустрічався, з ним мав справу наш консул Коваленко. Ніяких доручень в цій справі від Президента чи Уряду амба-сада не одержувала.

На закінчення нашої зустрічі я подякував О. Майданникові, наймолодшому українському амбасадорові, за увагу до газети і побажав йому плідної праці на користь вільної, незалежної України.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Великобританії Джан Мейджор, намагаючись відновити довір 'я споживачів до британської воловини, в інтерв'ю для телекомпанії Ай-Ті-Ві запевнив громадян, що м'ясо цілком безпечне для вживання. „Спостерігаємо масову гістерію, розпочату частинно засобами інформації, частинно опозицією та европейськими країнами",— сказав Дж. Мейджор. „Волова криза" невдовзі знову стане предметом обговорення в уряді. Очікується, що буде прийнято рішення щодо знищення молочного поголів'я корів, які вже закінчили свій продуктивний цикль. Однак спостерігачі передбачають, що наступне засідання кабінету міністрів не розв'яже проблеми повною мірою. Великобританія є тепер єдиною країною, де нема офіційної заборони на вживання англійської воловини, громадяни дістають лише певні наукові рекомендації. Тим часом газети, продовжуючи гістерію, вміщують списки товарів, які можуть мати в собі „волові компоненти": парфюмерні вироби, ліки, деякі харчі.

З невисказаним жалем ділимося сумною вісткою, що 21-го березня 1996 р. відійшов від нас у вічність у Сиднеї Австралія

**СЛ. П.
Д-Р МЕДИЦИНИ
ТЕОДОЗІЙ НАЛУКОВИЙ**

Науковець-генетик, заслужений довголітній співпрацівник престижевої наукової і індустріяльної установи Коммонвелту — CSIRO — у Сиднеї, автор багатьох наукових праць, учасник 1-ої Української Дивізії УНА

Залишив у смутку:

сина — ІГОРЯ
доньок — ОЛЕНКУ
— ХРИСТИНУ з їхніми родинами
сестру — ОЛЕКСАНДРУ Н. СТАДНИЧЕНКО з родиною у Філядельфії
кузинів — ЛЮБУ і ОЛЕГА КІНАХІВ у Гартфорді, Конн.
— НАТАЛЮ РЕМЕЗУ в Тернополі, Україна з родинами.

Пам'ять про покійного залишиться між нами вічною.

Г. Кульчицька...

(Закінчення зі стор. 2)

во, на наш погляд, пише: „Поруч із фундаментальною наукою будуть і інтуїтивні одкровення. Все те вкупі — пошук істини... І те, що пані Кульчицька наважилась сказати своє слово, зробити свій внесок у пошук істини, слід лише вітати". Без сумніву!

Тим більше, що в додатках до книжки зацікавлений читач знайде чудові зразки її багатогранної в цій галузі творчости. В розділі „Сучасні вишивальні узори, розроблені автором на основі прадавніх орнаментів" поміщено 52 із 100, розроблених нею.

З великого творчого надбання пані Ганни, як дизайнера, поміщено 10 із 26 розроблених і виготовлених нею зразків одягу епохи Київської Руси, в т. ч. одягу Володимира Великого, Ярослава Мудрого, княгині Ольги, бояр, іншої знаті, воїнів. До слова, саме в цих її костюмах (тканини для них вона збирала 30 років) були одягнені дійові особи театралізованого дійства чиказького танцювального ансамблю „Україна", що мандрував по Америці і Канаді в рік святкування 1000-ліття українського Християнства. „Одягала" вона і інші хорові колективи: „Прометей", „Черемшина", „Лісова пісня", „Чайка", „Калина", „Ватра" та інші. Вона ж відтворила і виготовила 35 народних українських костюмів XVII — XVIII ст. Розроблені і виконані нею десятки церковних обрусів, єпископських і дияконських риз, фелонів, стихарів, хоругов, якими користуються в ЗСА, Римі, Канаді, Польщі та інших країнах.

В кінці додатку-ілюстрацій, на жаль, лише двійко з її численних зразків стилізованих моделей українського одягу та з десяток зразків її рушникових вишивок, основа яких взята з поликів сорочок з авторським доповненням.

Між іншим, потрібно сказати, що Г. Кульчицька володіє цінними колекціями народного вишиваного одягу та інших речей. Це 30 жіночих і чоловічих сорочок, в т. ч. XVII — XVIII ст. різних реґіонів України, це 30 пошивок для подушок, 35 рідкісних старовинних рушників. Усе це музейні експонати, місце яким, на нашу думку, в Україні, і надіємось, що їх володарка розпорядиться ними найраціональніше. Бо мають вони культурну цінність державного значення. А в особі Г. Кульчицької складаємо шану всім тим представникам діяспори, які зберегли зразки нашого прикладного мистецтва до наших вільних часів. Вона, в числі інших, достойна звання майстра народної творчости України.

Головні княжі убори часів Київської Руси, виготовлені Г. Кульчицькою.

Фото Ліди Корсун.

Всі ці роки мисткиня-фанатик пропаґувала українське мистецтво не тільки в українському середовищі, а й загалом в американському суспільстві, маючу понад 30 виставок своїх колекцій (зібраних і створених нею).

Щодо книжки, яка вийшла в результаті задуму, то найліпшим „критиком" виступає сама авторка. Дуже боляче їй, що укладачі не змогли помістити велику кількість мап — місць згаданих археологічних розкопок, що збіднило книжку. Немає, на жаль, бібліографії вивченої нею літератури, що набагато збагатило б її пізнавальне значення. Є і значний поліграфічний недогляд у зразках вишивок, де червоний колір замінено на помаранчевий. А для неї підбір кольорів чи не найголовшіне в узорі. В результаті так і напрошується друге, доповнене видання, в якому, на наш погляд, слід уконкретити заголовок книжки, не обмежуючись лише періодом Трипільської культури.

Але і сьогодні не тільки аматори історичного минулого України, для яких підготовлена і видана ця науково-популярна книга, а й значно ширше коло читачів, як вчителі і студенти „Рідної Школи", мистецьких курсів, шанувальники вишивки і стилізованого дизайну з користю і цікавістю ознайомляться з нею. Придбати її можна, пишучи на адресу: Anna Kulczycky, 2221 W. Superior St., Apt. 202, Chicago, IL. 60612. Тел.: (312) 563-0920.

Ювілей Лесі Українки

В своїй многогранній культурній діяльності Комітет Допомоги Україні північного Ню Джерсі (Приятелі Руху) відзначив 125-ту річницю з дня народження Лесі України.

З ініціятиви голови комітету проф. Романа Андрушківа запрошено Молодечий Театр ім. Леся Курбаса, який перебуває на ґастролях в ЗСА. Постійним осідком театру є Львів, однак актори часто виїжджають в мистецькі турне, беруть участь в міжнародних фестивалях в різних країнах Европи, а тепер на запрошення Колюмбійського університету прибули до Ню Йорку. Основником театру (1988) і режисером є Володимир Кучинський, колишній актор Театру ім. Марії Заньковецької у Львові. В багатому репертуарі цього експериментального театру є твори визначних літераторів; Ліна Костенко, Володимир Винниченко, Фйодор Достоєвський, Олександер Дюма, Леся Українка, Богдан Антонич, Григорій Сковорода.

Річницю народження Лесі Українки вшановано її апокрифами: „На полі крови" і „Йоганна жінка Хусова", в постановці яких взяло участь сім акторів. На заклик Приятелів Руху, громадянство Нюарку і околиці прихильно відгукнулось і заповнило велику залю Українського Народного Дому в Ірвінґтоні 3-го березня ц. р.

Імпрезу відкрив і привітав присутніх проф. Р. Андрушків, інформації про театр подала в програмці Люба Крупа, а д-р Роман Ричок в короткій доповіді розказав про Лесю Українку та дав пояснення до її апокрифів.

Після вистави акторів вшановано квітами та довготривалими оплесками. Режисера і акторів представив імпрезовий референт Приятелів Руху Осип Голинський. Опісля відбулась зустріч з акторами при гостині, яку при помочі членів комітету приготовила Ліда Крамарчук.

Варто відмітити, що ювілей Лесі Українки, цієї геніяльної, одної із найвизначніших жінок в нашій історії, влаштовано достойно і торжественно, за що належиться подяка Комітетові Допомоги Україні.

Р. Р.